

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce: **M. J.**, nar., státní příslušnost, t. č., proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**, odbor azylové a migrační politiky, poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 5. 2017 č. j. OAM-391/ZA-ZA04-P07-ODMO-2015

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR, odbor azylové a migrační politiky ze dne 23. 5. 2017 č. j. OAM-391/ZA-ZA04-P07-ODMO-2015 **se z r u š u j e** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozhodnutím žalovaný rozhodl tak, že podle § 17a odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), se doplňková ochrana odnímá.

Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal včas žalobu, neboť má za to, že byl v předcházejícím řízení o odnětí doplňkové ochrany v ČR zkrácen na svých právech.

Má za to, že žalovaný porušil ust. § 3 správního řádu, neboť nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a v rozporu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu (§ 2 odst. 4 správního řádu). Dále porušil ust. § 50 odst. 3 a 4 správního řádu, neboť nezohlednil skutečnost hovořící ve prospěch žalobce a nepřihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo. Porušil dále ust. § 14a odst. 1 zákona o azylu, neboť žalobce

splňuje zákonné podmínky pro udělení doplňkové ochrany stanovené v § 14a zákona o azylu, protože mu v případě návratu do země původu hrozí nebezpečí vážné újmy zejména v důsledku přetrvávající špatné bezpečnostní situace v Porušil pak také ust. § 17a zákona o azylu, neboť nebyly naplněny podmínky pro odnětí doplňkové ochrany, protože okolnosti, které vedly k udělení doplňkové ochrany, nezanikly, ani se nezměnily do té míry, že již doplňkové ochrany není potřeba.

Dále byl porušen čl. 2 a 3 Evropské úmluvy o lidských právech, neboť v případě navrácení žalobce do hrozí riziko, že bude vystaven život ohrožující situaci nebo zacházení odporujícímu čl. 3 EÚLP.

Udělení doplňkové ochrany žalobci v roce 2015 žalovaný odůvodnil tím, že v případě žalobce nelze vzhledem k pokračující problematické bezpečnostní situaci v vyloučit existenci nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu, spočívající ve vážném ohrožení jeho života nebo lidské důstojnosti. K tomuto závěru dospěl žalovaný na základě informací o (v té době) aktuální situaci v čerpaných z různých zdrojů a to konkrétně informace UNHCR zveřejněné v Posouzení potřeb mezinárodní ochrany žadatelů o azyl z ze srpna 2013, dle které bezpečnostní situace v je nadále nepředvídatelná a civilisté jsou nejvíce postiženi důsledky konfliktu. Dále vycházel ze zprávy UNAMA z července 2014, ve které se uvádí, že počet obětí konfliktu mezi civilisty v vzrostl v prvním pololetí o 24 %, přičemž pozemní operace a střety mezi stranami ozbrojeného konfliktu se staly hlavní příčinou úmrtí a zranění afghánských civilistů a odsunuly tak na druhé místo improvizovaná výbušná zařízení. Dále vycházel z tiskového prohlášení J. K., zvláštního vyslance Generálního tajemníka OSN pro, v němž uvedl, že povaha konfliktu v se v roce 2014 mění s tím, jak eskalují pozemní střety v oblastech obývaných civilisty a jejich dopady na ně jsou devastující.

V žalobou napadeném rozhodnutí však žalovaný dospěl k závěru zcela opačnému, tj. že bezpečnostní situace v se změnila natolik trvalým a zásadním způsobem, že udělení doplňkové ochrany již není zapotřebí.

Žalovaný konkrétně uvádí, že z dostupných informací o situaci v vyplývá, že v období od udělení doplňkové ochrany žalobci „došlo v k podstatnému vývoji stran bezpečnostní situace v některých oblastech země, a v místě posledního bydliště jmenovaného, v, již nehrozí bezprostřední, přímé a okamžité ohrožení života či lidské důstojnosti všem osobám, které v této oblasti pobývají, a které by bylo zapříčiněno ozbrojeným konfliktem“. Dle žalovaného sice i v současné době dochází v některých lokalitách k bezpečnostním incidentům, jako i v řadě dalších zemí, včetně států EU, nicméně děje se tak pouze na dílčích a omezených místech a v oblastech, které nejsou pod kontrolou centrální afghánské vlády a nejedná se tudíž o celoplošně rozšířené nerozlišující násilí, postihující celé území Oblast, kde žalobce před svým odchodem z vlasti žil, patří dle žalovaného k nejbezpečnější oblasti v rámci celého Jako podklad pro vydání napadeného rozhodnutí použil žalovaný dokumenty a to Informace Evropského azylového podpůrného úřadu (EASO) o bezpečnostní situaci v, vybrané kapitoly z ledna 2016, Informace UNHCR – Doporučení UNHCR pro posuzování potřeb žadatelů o azyl z z hlediska mezinárodní ochrany ze dne 19. 4. 2016, Zpráva Valného shromáždění – Rada bezpečnosti OSN týkající se situace v a jejích důsledků pro mezinárodní bezpečnost ze dne 7. 3. 2016, Zpráva Ministerstva zahraničních věcí Velké Británie o lidských právech

a demokratizaci za rok 2015 ze dne 21. 4. 2016, Výroční zpráva Amnesty International 2016/2017 ze dne 22. 2. 2017, Výroční zpráva Human Rights Watch 2017 ze dne 12. 1. 2017, Výroční zpráva Freedom House – Svoboda ve světě 2016 – ze dne 1. 6. 2016, ČTK: EU chce v příštích letech podpořit 1,2 miliardy eur, ze dne 5. 10. 2016, ČTK: EU a dohodly spolupráci při vracení migrantů ze dne 4. 10. 2016, Zpráva New York Times - nyní přijímá nejvíce migrantů ze dne 4. 11. 2016 a Zpráva Mezinárodní organizace pro migraci – Údaje o zemi

Žalovaný tedy dospěl k závěru, že jsou naplněny podmínky pro odnětí doplňkové ochrany podle § 17a odst. 1 písm. a) zákona o azylu, neboť okolnosti, které vedly k udělení doplňkové ochrany, zanikly nebo se změnily do té míry, že již doplňkové ochrany není zapotřebí. Žalobce je však přesvědčen o tom, že tento závěr neodpovídá dostupným informacím o zemi původu a nevyplývá ani z informací shromážděných ve spisu samotným žalovaným.

Žalobce na tomto místě pak odkázal na komentářovou literaturu, která upozorňuje, že *„při aplikaci uvedeného důvodu odnětí doplňkové ochrany je nutné postupovat obzvláště obezřetně, a to s ohledem na potenciální negativní důsledky pro osobu požívající doplňkové ochrany. Z tohoto důvodu bylo do § 17a odst. 2 azylového zákona zakotveno výkladové vodítko, které stanoví, že „[p]ři posuzování důvodů uvedených v [§ 17a] odstavci 1 [písm. a)] ministerstvo přihlídně k tomu, zda změna okolností je tak významná a trvalé povahy, že osobě mající nárok na doplňkovou ochranu již nehrozí nebezpečí, že utrpí vážnou újmu“ (důraz doplněn). Jinými slovy, ne každá změna poměrů v zemi původu automaticky spouští cesační klauzuli v § 17a odst. 1 písm. a) azylového zákona. Změna poměrů v zemi původu tak musí být nejen významná, ale i trvalá“.*

Obdobným způsobem argumentuje i Městský soud v Praze v rozsudku č. j. 1 Az 11/2012-51, když konstatoval, že „ne každá změna poměrů v zemi původu je důvodem pro odnětí poskytnuté doplňkové ochrany. Podstatné je, že tato změna je významná a trvalé povahy. Navíc je nutné zdůraznit povinnost posuzovat situaci každé osoby požívající doplňkové ochrany individuálně. V některých případech totiž sice může dojít v obecné rovině ke změně poměrů významné a trvalé povahy, nicméně vzhledem ke specifickému postavení osoby požívající doplňkové ochrany nelze v jejím konkrétním případě dospět k závěru, že „této osobě již nehrozí nebezpečí, že utrpí vážnou újmu“.

Tvrdí-li žalovaný, že celková bezpečnostní situace v se od doby, kdy byla žalobci doplňková ochrana udělena (srpen 2015) zlepšila natolik, že ochrany již není potřeba, toto tvrzení neodpovídá aktuálním objektivním informacím o zemi původu žalobce. Z těchto informací lze totiž dovodit závěr zcela opačný, totiž, že bezpečnostní situace se naopak zhoršuje. Valné shromáždění OSN společně s Radou bezpečnosti publikovali 13. 2. 2016 zprávu generálního tajemníka s názvem *Situace v a její důsledky pro mezinárodní mír a bezpečnost*. Dle této zprávy „bezpečnostní situace se v průběhu sledovaného období dále zhoršila v důsledku zintenzivňujících se ozbrojených střetů mezi bezpečnostními silami a Celkově se počet ozbrojených střetů v období od ledna do října 2016 zvýšil o 22 % v porovnání s rokem 2015, čímž dosáhl nejvyšší úrovně od doby, kdy Organizace spojených národů začaly zaznamenávat jednotlivé incidenty v roce 2007 a překonal tak dosavadní rekordní rok 2011. Navzdory úspěchu při zajišťování všech provinčních hlavních měst, bezpečnostní síly nepřestávají být napadány napříč celým územím

.....“.

Generální tajemník v této zprávě uvádí: *„zostřující se konflikt si i nadále vybírá vysokou daň na civilním obyvatelstvu skrze úmrtí, zranění a vysídlení. Vyvíjející se vzorec konfliktu, zejména zvyšující se počet pozemních střetnutí, přispěl k velmi obtížnému a nebezpečnému prostředí pro civilisty a o to více pro děti“.*

Obdobné informace obsahuje i novější informace Valného shromáždění OSN ze dne 3. 3. 2017, č. j. A/71/826-S/2017/189. Dle této zprávy nedošlo k žádnému výraznějšímu pokroku směrem k mírovému procesu mezi vládou a Tálibánem. Celková bezpečnostní situace se v průběhu roku 2016 a 2017 nadále zhoršovala, OSN zaznamenala 23 712 bezpečnostních incidentů, což je téměř o 5 % více, než v roce 2015 a jedná se o největší počet incidentů v jednom roce, jaký byl zaznamenán. Přestože boje se soustředily převážně do pěti jižních a východních oblastí –, kde se odehrálo 50 % všech incidentů, geografický rozsah konfliktu se zvětšoval a došlo ke zvýšení aktivity v severním a severovýchodním, jakož i v oblasti na západě. nadále čelí řadě složitých výzev. Zhoršení konfliktu vyústilo v rekordní počty civilních obětí a vnitřně přesídlených osob. Rostoucí počet navrátilých uprchlíků a neregulérních má za následek zvětšující se tlak na sociální a ekonomické podmínky. Konflikt se znovu zintenzivnil s rostoucím počtem ozbrojených střetů a složitými útoky. Zhoršující se bezpečnostní situace a její dopad na civilní obyvatelstvo prohloubily humanitární krizi v Vzhledem k mimořádným humanitárním potřebám je zapotřebí silná mezinárodní podpora a odpovídající financování národního plánu humanitární pomoci na rok 2017.

Tyto informace potvrzuje i nejnovější výroční zpráva UNAMA o ochraně civilistů v rámci ozbrojeného konfliktu publikované v únoru roku 2017, z níž vyplývá, že ochrana civilistů se neustále zhoršuje. Eskalace pozemních bojů a celková nejistota, umocněna nedostatečným respektováním lidských práv a mezinárodního humanitárního práva stranami konfliktu, zejména protivládními elementy, vedly k celkovému zhoršení ochrany civilistů posílenému o obecnou absenci odpovědnosti. Kromě nepříjemně vysokého počtu úmrtí a zranění civilistů se rok 2016 vyznačuje rekordní úrovní vysídlení souvisejících s konfliktem, doprovázenou ztrátou obživy a majetku a omezeným přístupem ke zdravotní péči a vzdělání. Výroční zpráva o ochraně civilního obyvatelstva v ozbrojeném konfliktu za rok 2016 upozorňuje na znepokojující trendy, včetně neustálého a devastujícího dopadu pozemních střetů na civilisty, rozsáhlé sebevražedné a komplexní útoky úmyslně zaměřených na civilisty, pokračující používání improvizovaných výbušných zařízení a jejich negativní dopad na civilisty a závažné důsledky nevybuchlé munice v civilních oblastech pro děti (citace z výroční zprávy UNAMA publikovaná v únoru 2017).

Ze zprávy Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR) publikované 19. 4. 2016 se podává, že po dokončení odsunu mezinárodních vojenských sil v roce 2014 došlo k zejména v druhé polovině roku 2015 k zintenzivnění konfliktů a ke zhoršení celkové bezpečnostní situaci v zemi v porovnání s rokem 2014.

Dle UNHCR konflikt stále více ovlivňuje všechny části země. Kromě toho se povaha konfliktu nadále mění. Od doby, kdy došlo k odsunu zahraničních vojenských jednotek, se protivládní skupiny zapojily do vzrůstajícího počtu útoků, a to včetně složitých a sebevražedných útoků, jakož i cíleného a úmyslného zabíjení, přímo útočily na kontrolní stanoviště a menší vojenské posádky národních bezpečnostních složek. Rovněž došlo

k nárůstu cíleného zabíjení a únosů místních civilních vůdců protivládními skupinami, jakož i kampaně s cílem zastrašit a kontrolovat komunity ve venkovských oblastech.

O výrazně špatné bezpečnostní situaci informuje na svých stránkách i Ministerstvo zahraničních věcí ČR, kdy uvádí, že nedoporučuje občanům ČR z důvodů dlouhodobě zhoršené bezpečnostní situace, trvalé hrozby teroristických útoků protivládních organizací a vysokého rizika únosu cestovat do Žádný region v nelze považovat za bezpečný. Bezpečnostní situace je nestabilní a nepředvídatelná v celé zemi.

Výše uvedené informace jednoznačně dle žalobce ukazují, že v porovnání s rokem 2015 nelze v žádném případě hovořit o výrazném zlepšení bezpečnostní situace, tedy o změně okolností tak významné a trvalé povahy, že osobě požívající doplňkové ochrany již nehrozí nebezpečí, že utrpí vážnou újmu. Ozbrojený konflikt naopak po odchodu mezinárodních vojsk nadále eskaluje, situace je nestabilní a afghánské národní síly zjevně nejsou dostatečně schopné ochránit civilní obyvatelstvo. Tvzení žalovaného, že „nepopírá, že v dochází v současné době v některých lokalitách k bezpečnostním incidentům, ostatně jako v řadě dalších zemí, včetně jednotlivých států Evropské unie, které souvisí s aktuální bezpečnostní situací ve světě...“ je naprosto zcestné. Frekvence a intenzita útoku v Evropě je neporovnatelná se situací v, kdy za rok 2016 byl usmrcen rekordní počet civilistů, přes 8 000.

Žalovaný poukazuje na to, že se seznámil s aktuálními informacemi o zemi původu žalobce s přihlédnutím k místu jeho posledního bydliště, kterým je město, kde žalobce naposledy trvale žil, přičemž žalovaný dospěl k závěru, že Kábul patří v současné době k nejbezpečnější oblasti v rámci celé země. Toto tvrzení však lze zpochybnit.

Za poslední dobu otřásl Kábulem několik sebevražedných útoků, jež měly za následek desítky mrtvých a stovky raněných. Např. se jednalo o sebevražedný útok v diplomatické čtvrti dne 31. 5. 2017, při kterém bylo zabito 150 lidí a 300 bylo zraněných.

Po tomto uvedeném sebevražedném útoku např. Německo přistoupilo k pozastavení deportací do Kromě toho UNAMA ve své zprávě vyjadřuje mimořádné znepokojení nad rozšířením tzv. v roce 2016, včetně jeho zvýšené schopnosti vést rozsáhlé smrtící útoky vůči civilistům ve městě, což je trend, který se rozšířil od července roku 2016.

Žalovaný poukazuje na to, že bezpečnostní incidenty na území jsou pouze lokálně omezeny. Z dostupných zpráv o zemi původu žalobce však vyplývá, že na území probíhají boje mezi afghánskou armádou a různými protivládními skupinami, kdy rozsah ovládaného území jednotlivými stranami konfliktu pořád kolísá. Dle zprávy UNAMA (citované výše) jsou největším zdrojem úmrtí civilního obyvatelstva pozemní střety, následovány improvizovanými výbušnými zařízeními, sebevražednými a komplexními útoky a cíleným a úmyslným zabíjením. Ze strany žalovaného je tedy velice zjednodušující, pokud bezpečnostní situaci v limituje pouze na sebevražedné útoky. Navíc i teroristický sebevražedný útok lze považovat za zdroj nerozlišujícího násilí. Z tohoto důvodu nelze teroristické útoky, k nimž v Afghánistánu dochází a jež jsou významným zdrojem civilních obětí bagatelizovat a srovnávat se situací v Evropě, kdy frekvence a intenzita útoku v Evropě je neporovnatelná s

Žalovaný pak uvádí, že pouze 10 % území je v rukou rebelů z hnutí, na dalších 10 % území se odehrávají boje mezi vládními a povstaleckými silami, zbytek území je však plně pod kontrolou státního aparátu Tento závěr však nemá reálný základ v objektivních a aktuálních informacích o celkové bezpečnostní situaci v Z dostupných informací (které žalobce citoval), nelze dovodit, že současná bezpečnostní situace se liší od situace panující v v roce 2015, kdy žalobci byla udělena doplňková ochrana. Právě naopak, tyto informace ukazují, že ozbrojený konflikt nadále eskaluje, kdy kromě nese za mnohé cílené útoky vůči civilnímu obyvatelstvu odpovědnost tzv. Roste jak počet civilních obětí, tak i počet vnitřně přesídlených osob, které pak žijí v nelidských podmínkách, protože stát nemá prostředky dostatečné k tomu, aby se o tyto osoby postaral. Z nejnovější zprávy Speciálního generálního inspektora pro obnovu navíc vyplývá, že pod kontrolou afghánské vlády je pouze zhruba 57,2 % území, přičemž rok předtím (2015) to bylo něco přes 72 %. Již z uvedené skutečnosti je zřejmé, že nelze hovořit o jakékoli stabilizaci situace v, a už vůbec ne o jejím zlepšení.

O významné a trvalé změně bezpečnostní situace v zemi původu žalobce nelze usuzovat ani na základě informací o finanční pomoci, kterou by měla poskytnout Evropská unie nebo na základě informací o navrácení neúspěšných afghánských žadatelů a snižující se počet nových příchozích. Tyto informace nejsou totiž jakkoliv relevantní pro posouzení vývoje bezpečnostní situace v a zároveň nemají žádný vztah k individuálním okolnostem případu žalobce a proto na jejich základě nelze dovozovat, že doplňkové ochrany již v případě žalobce není zapotřebí.

Skutečnost, že státy EU poskytnou finanční podporu, ještě nemusí automaticky znamenat, že tyto finanční prostředky se skutečně dostanou „na správné místo“ a pomohou ke zlepšení celkově špatné situace v zemi, která je roky zmítaná ozbrojeným konfliktem. Jedná se navíc o dlouhodobou podporu (do roku 2020) a proto nelze očekávat, že případné pozitivní změny budou viditelné okamžitě. V případě, že se v budoucnosti skutečně ukáže, že tato finanční pomoc vedla ke zlepšení v oblasti ochrany lidských práv civilního obyvatelstva, správní orgán samozřejmě má poté možnost posuzovat eventuelní potřebu doplňkové ochrany.

Rovněž ani informace o tom, že do se vrací neúspěšní žadatelé o mezinárodní ochranu, nemůže mít jakýkoliv vliv na individuální posouzení případu žalobce. Skutečnost, že mnozí z občanů nebyli v evropských státech úspěšní s žádostí o mezinárodní ochranu, nemůže implikovat závěr, že ochrany již není potřeba ani v jeho případě. Žalovaný správní orgán má totiž povinnost zjišťovat stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu (§ 3 ve spojení § 2 odst. 4 správního řádu). Nelze proto generalizovat v tom smyslu, že žádný občan nesplňuje podmínky pro udělení některé z forem mezinárodní ochrany.

Většinu výše uvedených argumentů již žalobce uplatnil ve svém vyjádření doručeném žalovanému dne 14. 3. 2017 v rámci řízení o odnětí doplňkové ochrany. Ačkoliv žalovaný v napadeném rozhodnutí avizuje použití tohoto vyjádření jako podkladu pro vydání rozhodnutí a vypořádání se s ním v rámci odůvodnění rozhodnutí, nestalo se tak. Žalobce ve svém vyjádření, stejně jako v žalobě, odkazuje na objektivní, aktuální a relevantní zdroje informací vypovídající o aktuálním stavu ozbrojeného konfliktu a bezpečnostní situace v místě posledního bydliště žalobce v – v hlavním městě Žalovaný však

v napadeném rozhodnutí tyto informace zcela ignoruje a navíc výrazně dezinterpretuje jím nashromážděné informace takovým způsobem, aby podporovaly jeho závěr o naplnění podmínek pro doplňkové ochrany, nikoliv aby zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, jak mu ukládá § 3 správního řádu.

Napadené rozhodnutí žalovaného celkově budí dojem svévole, kdy se Česká republika z jednoho dne na druhý rozhodla, že státním příslušníkům již nebude dále poskytovat na svém území ochranu, bez ohledu na to, že stran ozbrojeného konfliktu probíhajícího v nedošlo za poslední období k žádným zásadnějším změnám trvalé povahy a všechny dostupné informace naopak hovoří o zhoršování bezpečnostní situace, rekordních počtech civilních obětí, ztrátě kontroly vládních vojsk nad mnoha územími a prohlubující se humanitární krizi. Žalovaný však všechny tyto informace ignoruje a setrvává na své linii argumentace o trvalém zlepšení, které však nemá jakýkoliv reálný základ v aktuálně dostupných informacích. O neopodstatněnosti závěrů žalovaného svědčí skutečnost, že mnohé z jím shromážděných zpráv mapují období roku 2015, tedy období, kdy žalobci byla doplňková ochrana udělena.

Navrhoval proto, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 5. 2017 zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný popřel oprávněnost námitek uvedených žalobcem, současně s nimi nesouhlasí, neboť dle něj neprokazují, že by správní orgán v průběhu své činnosti porušil některé ustanovení správního řádu, zákona o azylu či mezinárodní závazky ČR a následně vydal nezákonné rozhodnutí. Odkázal na obsah správního spisu, zejména na přiložené informace o zemi původu a na napadené rozhodnutí žalovaného, který postupoval v soudu se zákonem o azylu a jednotlivými ustanoveními správního řádu. Lze souhlasit, že v některých lokalitách dochází nadále k různým bezpečnostním incidentům, avšak pouze na omezených místech a v oblastech, která nejsou pod plnou kontrolou centrální vlády podporované mezinárodními silami. Před vycestováním ze země původu žil žalobce v, kde dosud pobývají i jeho rodiče a toto teritorium patří k nejbezpečnějším oblastem v rámci rozsáhlého afghánského území a do něhož se ve značných počtech i dobrovolně vrací afghánští uprchlíci zpět. V podané žalobě je rovněž popisováno několik teroristických útoků, jenž se udály v, avšak i ve městech nacházejících se v zemích s vyspělými demokratickými standardy. V poslední době k obdobným útokům dochází, např., přičemž je velmi obtížné těmto předcházet. V souvislosti s narůstajícím islámským radikalismem jsme nuceni si na toto zvyšující se množství útoků provedených různými formami zvykat i v Evropě. Není pravdou, že by Německo pozastavilo deportace všech odmítnutých žadatelů o mezinárodní ochrany do, tyto byly pouze přerušeny koncem měsíce května 2017 a v této souvislosti je třeba konstatovat, že se přerušení netýkalo všech státních příslušníků, např. těch, kteří představují bezpečnostní riziko či odmítají spolupráci s úřady. Z aktuálních informačních zdrojů týkajících se z konce června 2017 však vyplývá, že SRN opět tyto deportace obnoví počátkem července. S ohledem na všechny výše popsání skutečnosti je zřejmé, že u žalobce již pominul důvod, který vedl k udělení doplňkové ochrany jeho osobě, a proto žalovaný rozhodl o jeho odnětí dle ust. § 17a odst. 1 písm. a) zákona o azylu, nad to v žijí rodiče žalobce, stejně jako cca 3 miliony jeho spoluobčanů, Kábul se rozhodně v současné době nevylišňuje.

Navrhoval proto, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Na vyjádření žalobce reagoval replikou, když uvedl, že tvrzení žalovaného ve vyjádření je dle názoru žalobce přehnané. Žalobce je názoru, že tvrzení žalobce je naprosto mimo racionální uvažování, protože není možné srovnávat teroristické útoky v Evropě s teroristickými útoky, které probíhají v a jeho hlavním městě Takové tvrzení není ani ničím podložené. Žalobce dále uvádí, že takový teroristický útok lze považovat za zdroj nerozlišujícího násilí. Z toho důvodu nelze teroristické útoky, k nimž v dochází a jež jsou významným zdrojem civilních obětí bagatelizovat a srovnávat se situací v Evropě, kdy frekvence a intenzita útoků v Evropě je neporovnatelná se situací v

Žalobce uvádí, že počet obětí a intenzita útoků v se nedají srovnávat, protože v jsou tyto útoky častější a mají vyšší počet obětí, což uvádí i níže uvedené případy, které byly zdokumentovány:

- např. 2 sebevražedné útoky 23. 7. 2016 při shromáždění příslušníků, k nimž se přihlásil tzv. – 80 lidí zabito a více než 200 zraněno;
- sebevražedný útok v mešitě dne 11. 10. 2016 – 18 mrtvých a více než 50 zraněných;
- sebevražedný útok v mešitě dne 21. 11. 2016 – 32 civilistů zabito a více než 50 zraněno;
- sebevražedný útok při Nejvyšším soudu dne 7. 2. 2017 – minimálně 20 lidí zabito a 41 zraněné, z toho 10 těžce;
- dva sebevražedné útoky nedaleko budovy parlamentu dne 11. 1. 2017, několik desítek lidí zabito.

Všechny aktuální zprávy o zemi původu žalobce skutečně hovoří o zvyšování počtu bezpečnostních incidentů a civilních obětí.

Toto dokládá žalobce řadou práv, např. Valného shromáždění OSN a Radou bezpečnosti publikované 13. 12. 2016, nejnovější výroční zpráva UNAMA, zpráva Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR) publikovaná 19. 4. 2016, skutečnosti popsané ve zprávách ukazují, že není zde možné hovořit o jakékoliv stabilizaci situace v a už vůbec ne o jejím zlepšení. Žalobce si je vědom toho, že doplňková ochrana je udělena na časově omezenou dobu, po jejímž uplynutí správní orgán na základě žádosti cizince opětovně přezkoumává, zda pořád trvají důvody, pro které byla doplňková ochrana původně udělena, přičemž může přirozeně nastat situace, že tyto důvody již pominuly (a zároveň neexistují jiné důvody pro udělení některé z forem mezinárodní ochrany) a doplňkové ochrany již není třeba. V souladu s ust. § 17 odst. 2 zákona o azylu však změna těchto okolností musí být tak **významné a trvalé povahy**, že osobě požívající doplňkové ochrany již nehrozí nebezpečí, že utrpí vážnou újmu ve smyslu § 14a zákona o azylu.

V případě žalobce však tato podmínka naplněna nebyla a proto se domnívá, že postup žalovaného a jeho vydání rozhodnutí o odnětí doplňkové ochrany je nesprávným krokem.

Dalším nesprávným krokem žalovaného je pak jeho vydané vyjádření k žalobě, kde uvedl nesmyslná tvrzení o situaci v, jeho porovnání se současnou situací v Evropě a proběhlými teroristickými útoky, které jsou neracionální a nejsou ničím podložena.

Pokud jde o napadené rozhodnutí žalovaného, jedná se o rozhodnutí vydané dne 23. 5. 2017 pod č. j. OAM-391/ZA-ZA04-P07-ODMO-2016, kdy žalovaný rozhodl tak, že podle § 17a odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) se doplňková ochrana odnímá.

V odůvodnění rozhodnutí pak uvedl, že k udělení mezinárodní ochrany ve formě doplňkové ochrany bylo v případě jmenovaného přistoupeno z důvodu naplnění podmínek ust. § 14a odst. 1 a 2 písm. c) zákona o azylu. Správní orgán konkrétně ve svém rozhodnutí shledal, že v případě jmenovaného nelze s ohledem na problematickou bezpečnostní situaci v jeho vlasti vyloučit nebezpečí vážné újmy v podobě ohrožení jeho života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu.

Žalovaný pak shrnul obsah pohovoru, který byl s žalobcem proveden dne 1. 3. 2017, když žalobce uvedl, že jeho situace v je pro něj stále životně nebezpečná, uvedl, že vrcholově sportuje a takovýto lidé jsou stále v ohrožení života. Dále pak sdělil, že situace v se stále zhoršuje a on je známá osoba – sportovec, má hodně nepřátel, kteří se jej snaží zabít. On sám v neměl žádné ekonomické problémy, musel však utéct, protože byl ohrožen na životě. Dále sdělil k situaci v, tak jak ji sleduje, je stále nebezpečnější a potvrzují mu to dle jeho slov i známí, když je s nimi v kontaktu. Dalším důvodem, proč žádá doplňkovou ochranu je to, že je zde již tři roky a má zde rozstudovanou školu. Žalobce pak uvedl, po upozornění žalovaného, že situace se dle dostupných informací od roku 2015 v zlepšila, např. v je dlouhodobě stabilní a neměnná, že s tím nesouhlasí, podle něj je tam chaos, nebezpečí, únosy, teror, atentáty a to čím dál tím více. Město, ve kterém každý den někoho zabíjí sebevraždni atentátníci, tím myslel, nemůže být dle něho stabilní. Jde ale i o ostatní města v Dle žalobce je ve všech provinciích válka. Jeden den je tam, pak zase vláda a takto se to podle něj skoro všude střídá. Ohledně bezpečnostních incidentů v místě jeho bydliště uvedl, že poslední dva měsíce tam byly velké dva sebevražedné atentáty, tedy přímo v Kábulu. Připomíná množství sebevražedných útoků ve městě. Doplnil, že nikdy v minulosti neměl v žádné potíže se státními orgány či bezpečnostními složkami a rovněž tam nebyl nikdy politicky aktivní. Pouze jako sportovec byl veřejně aktivní. Rovněž ve vlasti nebyl nikdy trestně stíhán, pouze když byl zraněn po útoku nožem v, byl kvůli tomu vyslýchán na policii. Doložil pak 14. 3. 2017 na podporu svých tvrzení písemné vyjádření, v němž mimo jiné uvedl, že tvrzení správního orgánu o tom, že celková bezpečnostní situace v se od doby, kdy mu byla udělena doplňková ochrana (rok 2015) zlepšila natolik, že ochrany již není zapotřebí, že toto neodpovídá dle jeho názoru aktuálním informacím o zemi jeho původu. Z nich lze podle něj dovodit závěr zcela opačný, totiž že bezpečnostní situace se naopak zhoršuje. Dále zde poukázal na zprávu generálního tajemníka OSN a Rady bezpečnosti ze dne 13. 12. 2016, Výroční zprávu UNAMA o ochraně civilistů v rámci ozbrojeného konfliktu z února 2017, nové pokyny Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR) ze dne 19. 4. 2016 pro posouzení potřeb mezinárodní ochrany žadatelů z a Informaci (varování) MZV ČR i internetových stránek MZV ČR. Z uvedených zpráv rovněž ve svém vyjádření konkrétní pasáže citoval. Ve svém vyjádření dále uvedl, že výše jmenované informace podle něj

jednoznačně ukazují, že v porovnání s rokem 2015 nelze v žádném případě hovořit o výrazném zlepšení situace, tedy o změně okolností tak trvalé a významné povahy, že osobě požívající doplňkové ochrany již nehrozí nebezpečí, že utrpí vážnou újmu. Ozbrojený konflikt naopak po odchodu mezinárodních vojsk dle výše jmenovaného nadále eskaluje, situace je nestabilní a národní síly nejsou zjevně dostatečně schopné ochránit civilní obyvatelstvo. Zpochybňovat lze dle jmenovaného žalobce i tvrzení správního orgánu, že hlavní město je možné považovat za jedno z nejbezpečnějších oblastí v zemi, když podle něj za poslední dobu otřáslo několik sebevražedných útoků, jež měly za následek desítky mrtvých a stovky zraněných. Následně uvedl výčet konkrétních sebevražedných útoků. Doplnil, že UNAMA ve své zprávě rovněž vyjadřuje mimořádné znepokojení nad rozšířením IS v roce 2016, včetně jeho zvýšené schopnosti vést rozsáhlé smrtící útoky vůči civilistům ve městě Z dostupných informací tak lze dle žalobce dovodit, že současná bezpečnostní situace se liší od situace panující v v roce 2015, kdy mu byla udělena doplňková ochrana. Tyto informace podle něj ukazují, že ozbrojený konflikt nadále eskaluje, kdy kromě nese za mnohé cílené útoky vůči civilnímu obyvatelstvu odpovědnost tzv. Roste jak počet civilních obětí, tak i počet vnitřně přesídlených osob, které pak žijí v nelidských podmínkách, protože stát nemá prostředky dostatečné k tomu, aby se o tyto osoby postaral. Upozornil rovněž na zprávu Speciálního generálního inspektora pro obnovu, z níž podle něj vyplývá, že pod kontrolou vlády je pouze zhruba 57,2 % území, přičemž rok předtím to bylo přes 72 %. Uzavřel, že si je vědom skutečnosti, že doplňková ochrana se uděluje na časově omezenou dobu, přičemž může přirozeně nastat situace, že důvody pro její udělení pominuly a zároveň neexistují jiné důvody pro udělení některé z forem mezinárodní ochrany a doplňkové ochrany již proto není třeba.

Žalobce však zdůraznil, že v souladu s § 17a odst. 2 zákona o azylu však změna těchto okolností musí být tak významná a trvalá povahy, že osobě požívající doplňkové ochrany již nehrozí nebezpečí, že utrpí vážnou újmu ve smyslu § 14a zákona o azylu. Má za to, že v jeho případě tato podmínka naplněna není a proto nelze vydat rozhodnutí o odnětí doplňkové ochrany. Na podporu svých tvrzení odkázal na uvedené zdroje informací o a zároveň doložil stanovisko české pobočky Amnesty International ke stavu lidských práv v

Žalovaný při posouzení žádosti žalobce vycházel kromě již uvedeného zejména z informací o politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v, konkrétně z Informace Evropského azylového podpůrného úřadu (EASO) o bezpečnostní situaci v z ledna 2016, vybrané kapitoly, z Informace Úřadu Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR) ze dne 19. 4. 2016, z Informace Valného shromáždění – Rady bezpečnosti OSN č. j. A/70/775-S/2016/2018 o situaci v a jeho důsledcích pro mezinárodní mír a bezpečnost ze dne 7. března 2016, ze Zprávy Ministerstva zahraničních věcí Velké Británie o lidských právech a demokracii za rok 2015 ze dne 21. dubna 2016, z Výroční zprávy Freedom House, Svoboda ve světě 2016 –, ze dne 1. června 2016, z Výroční zprávy Amnesty International 2016/2017 z 22. února 2017, z Výroční zprávy Human Rights Watch 2017 z 12. ledna 2017, z Informace ČTK: „EU chce v příštích letech podpořit 1,2 miliardy eur“ ze dne 5. 10. 2016 a „EU a dohodly spolupráci při vracení migrantů“ ze dne 4. 10. 2016, z Informace New York Times „..... nyní přijímá nejvíc afghánských migrantů“ ze dne 4. listopadu 2016 a z informací Mezinárodní organizace pro migraci (IOM), Údaje o zemi,

Žalovaný se zabýval zejména situací s přihlédnutím k místu původu žalobce, zejména k místu jeho posledního bydliště – město Kábul a posoudil situaci žalobce v případě jeho návratu do vlasti. Předně uvedl, že podle informace EASO z ledna 2016 probíhá v množství bezpečnostních incidentů, nicméně v zemi jsou oblasti, které jsou pod stálou kontrolou centrální afghánské vlády a v níž je bezpečnostní situace až na dílčí události konstantní. Za jednu z nejbezpečnějších je pokládána situace v afghánském hlavním městě jakožto administrativním a politickým centru země, kam se z důvodu výskytu pracovních příležitostí a dostatečného zajištění základních životních potřeb koncentruje velké množství vnitřně přesídlených osob z jiných částí

Podle informací OSN byla během léta 2015 většina konfliktů hlášena v jižních a východních částech země v provinciích

Žalovaný pak poukázal na správu MZV o lidských právech a demokracii za rok 2015, podle níž na pozadí bojů s povstanci a nestability je podle odhadů agentury Freedom House aktuálně přibližně 10 % správních okresů v zemi v rukou rebelů z hnutí a na dalších 10 % se odehrávají boje mezi vládními a povstaleckými silami, nicméně zbytek území je pak plně pod kontrolou současného státního aparátu

Podle informace UNHCR ze dne 19. 4. 2016 existuje v celá řada profilů potenciálně ohrožených osob, příslušnost konkrétní osoby v některé z kategorií těchto osob nicméně nemusí explicitně znamenat zcela jisté ohrožení daného jedince, přičemž záleží na komplexním zhodnocení situace dané osoby v zemi. Mezi profily potencionálně ohrožených osob patří i lidé, kteří mají nebo jim jsou prisuzovány vazby na mezinárodní společenství a zahraniční síly, novináři a jiní mediální pracovníci, muži v bojeschopném věku náchylní k naverbování, civilisté podezřelí z podpory protivládních živlů, menšinové náboženské a etnické skupiny a osoby porušující právo, společenské mravy a tradiční hodnoty afghánské společnosti, ženy a děti ve specifických situacích, postižení jedinci a zejména duševně postižené osoby, osoby s odlišnou sexuální orientací anebo genderovou identitou, podnikatelé a jiní majetní lidé (a jejich rodinní příslušníci), jedinci zapleteni do krevní msty či osoby vystavené hrozbě obchodu s lidmi či nuceným pracím.

Po zhodnocení všech, ve správním spise založených informací o bezpečnostní a politické situaci v, žalovaný uvedl, že se následně zabývat konkrétními sděleními žalobce, týkajícími se jeho vlastních důvodů neochoty vrátit se zpět do Jmenovaný v této souvislosti hovořil opakovaně ale obecně o tom, že v je nebezpečná situace, přičemž uvedené informace čerpá podle něj z facebooku a rovněž od svých kamarádů sportovců a rodinných příslušníků, kteří v, v stále žijí. Konkrétně pak výše jmenovaný hovořil o tom, že v je nebezpečná situace, zejména pro něj jako vrcholového sportovce tam není budoucnost, zatímco v ČR studuje, pracuje a sportuje.

Správní orgán uvedl, že nepopírá, že v dochází i v současné době v některých lokalitách k bezpečnostním incidentům, ostatně jako v řadě dalších zemí, včetně jednotlivých států EU, které souvisí s aktuální bezpečnostní situací ve světě, zároveň však zdůraznil, že tyto incidenty se uskutečňují již pouze na dílčích a omezených místech a v oblastech, které nejsou pod plnou kontrolou centrální afghánské vlády, podporované i nadále mezinárodními jednotkami a nejedná se tudíž o celoplošné rozšířené nerozlišující násilí, které by postihovalo celé území jako v době, kdy byla dotyčnému doplňková ochrana udělena. Správní orgán

dále uvedl, že právě v oblasti, odkud jmenovaný pochází, kde žil i před svým odchodem z vlasti, a kde mimo jiné podle jeho slov i nadále žijí jeho rodiče, patří v současné době k nejbezpečnějším oblastem v rámci celého, do které se ve značných počtech i dobrovolně vrací uprchlíci, nuceni odejít v dřívějších letech z bezpečnostních důvodů nejen z této oblasti, ale i z jako takového. Žalobce neuvedl správnímu orgánu žádný důvod, proč právě v jeho konkrétním případě by tento návrat do země jeho původu nemohl být z bezpečnostních důvodů možný.

Žalovaný pak uvedl, že v roce 2015 byla jmenovanému žalobci doplňková ochrana udělena z důvodu špatné bezpečnostní situace v jeho vlasti, konkrétně v oblasti, neboť správní orgán nemohl tehdy vyloučit nebezpečí vážné újmy v podobě ohrožení jeho života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu. Jak však výše uvedl, došlo v k podstatnému vývoji stran bezpečnostní situace v některých oblastech země, a v místě posledního bydliště jmenovaného v již nehrozí bezprostřední, přímé a okamžité ohrožení života či lidské důstojnosti všem osobám, které v této oblasti pobývají a které by bylo zapříčiněno ozbrojeným konfliktem.

Dotyčný přitom z pohledu správního orgánu nespadá ani do žádné ze zranitelných skupin osob, jejichž nucené návraty ani dle nejnovějšího stanoviska UNHCR ze dne 19. 4. 2016 nejsou doporučovány.

Dále pak uvedl, že žalobce hovořil v souvislosti s novými skutečnostmi, pro které se nemůže, resp. nechce vrátit do své vlasti, zejména o jeho sportovních aktivitách, které by podle něj nemohl ve vlasti na této úrovni vykonávat a dále uvedl, že v ČR pracuje a studuje.

Správní orgán posoudil i nová sdělení, že žalobce zde pracuje, studuje a sportuje. Konstatoval, že tato nelze podřadit důvodům pro udělení a tedy ani ponechání doplňkové ochrany ve smyslu § 14a zákona o azylu.

Ze správního spisu žalovaného Krajský soud zjistil následující skutečnosti.

Ve správním spise je obsažena původní žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany ze dne 20. 4. 2015, Protokol o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 14. 5. 2015, Výroční zpráva Human Rights Watch 2014 týkající se situace v a dále tisková zpráva mise UNAMA 9. 7. 2014 – počet obětí konfliktů mezi civilisty v vzrostl v prvním pololetí 2014 o 21 %, dále sdělení Infobanka ČTK – Země světa, a Rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR, odbor azylové a migrační politiky ze dne 14. 8. 2015, kdy ministerstvo rozhodlo ve věci mezinárodní ochrany tak, že posuzovalo žádost žalobce ve věci mezinárodní ochrany a rozhodl tak, že azyl podle § 12, § 13, § 14, zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) se neuděluje a dále ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno, že se žalobci uděluje doplňková ochrana podle § 14a zákona o azylu na dobu 24 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.

Pokud jde o udělení doplňkové ochrany žalobci v tomto rozhodnutí, je v něm uvedeno, že žadatel neuvedl a ani správní orgán nenalezl žádné skutečnosti, na základě kterých by mohla jmenovanému hrozit v případě návratu do vlasti vážná újma uložením nebo vykonáním trestu smrti. Správní orgán se dále zabýval otázkou, jak uvedeno, zda žadateli o mezinárodní

ochranu hrozí v případě návratu do vlasti nebezpečí mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání. Dle správního orgánu lze doplňkovou ochranu v případě nebezpečí mučení, nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestu shledat pouze tam, kde takové nebezpečí reálně a bezprostředně po návratu do vlasti hrozí, nikoliv tam, kde vůbec nastat nemusí, že může nastat jedině v případě přidružení se jiných okolností nebo skutečností, které dosud nelze předjímat. Pokud žadatel sdělil, že již nesportoval, tedy ani nereprezentoval v zahraničí, což mělo být jediným a výlučným důvodem k napadení jeho osoby, tj. znemožnit mu reprezentaci, je možné považovat nebezpečí hrozící jeho osobě za téměř vyloučené. Po zhodnocení výpovědi žadatele a výše citovaných aktuálních informačních pramenů, nedospěl správní orgán rozhodující ve věci k závěru, že by výše jmenovanému žadateli o mezinárodní ochranu v případě návratu do vlasti hrozilo přímé a bezprostřední nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a odst. 1 a 2 písm. b) zákona o azylu. Správní orgán v případě výše jmenovaného posuzoval také otázku, zda mu v případě návratu do vlasti nehrozí vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu. Dle Informace Úřadu Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR) zveřejněné v posouzení Potřeb mezinárodní ochrany žadatelů o azyl v, se uvádí, že bezpečnostní situace v je nadále nepředvídatelná a civilisté jsou nejvíce postiženi důsledky konfliktu. Středisko strategických a mezinárodních studií uvedlo, že „...ještě dlouho po roce 2014 zřejmě na mnoha územích Afghánistánu nebude existovat ani malá naděje na zajištění místní bezpečnosti – tedy s výjimkou určitých mírových dohod, které dávají povstalcům de facto kontrolu nad vysoce rizikovými oblastmi“. Ve zprávě UNAMA (červenec 2014) se uvádí, že počet obětí konfliktů mezi civilisty v vzrostl v prvním pololetí 2014 o 24 %, přičemž pozemní operace a střety mezi stranami ozbrojeného konfliktu v zemi původu jmenovaného se staly hlavní příčinou úmrtí a zranění civilistů a odsunuly tak na druhé místo improvizované výbušné zařízení (IED). J. K., zvláštní vyslanec Generálního tajemníka OSN pro ve svém tiskovém prohlášení uvedl, že povaha konfliktu v se v roce 2014 mění s tím, jak eskalují pozemní střety v oblastech obývaných civilisty a její dopady na něj jsou devastující. Na základě výše uvedeného dospěl správní orgán k závěru, že v zemi původu žadatele probíhá takový ozbrojený konflikt, jehož důsledky by bylo možno pokládat ve stavu k žadateli za vážnou újmu podle § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu. Správní orgán konstatuje, že žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu a doplňková ochrana na dobu 24 měsíců ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí se uděluje.

V připojeném správním spise se pak nachází dále Protokol o pohovoru v řízení o odnětí doplňkové ochrany ze dne 1. 3. 2017, dále zprávy o politické a bezpečnostní situaci v, a to ty zprávy, které jsou citovány v rozhodnutí žalovaného.

Pokud jde o Protokol o pohovoru v řízení o odnětí doplňkové ochrany, žalobce v něm uvádí, že když sleduje situaci v, je to tam stále nebezpečnější, potvrzují mu to také známí, když je s nimi v kontaktu. V z toho, co žalobce ví, se situace oproti době, kdy mu byla udělena doplňková ochrana, podstatně zhoršila. Zhoršila se velice za poslední dva roky, v několika provinciích je stálá válka, v jsou časté sebevražedné atentáty, při tom posledním zabili přes padesát lidí. Informace, které žalobce uváděl, jsou především od jeho přátel a kamarádů sportovců, kteří ho o situaci informují. Pak má také zprávy z Facebooku, kam jeho přátelé z píší každý den. Kdo chce vidět situaci v, může si pustit *Youtube*, tam je vše takřka naživo. Je tam chaos, nebezpečí, únosy, atentáty a to čím dál tím více. Tím měl na mysli, ve kterém každý den někoho zabijí sebevražední

atentátníci. Je to tak ale i u ostatních měst v Skoro ve všech provinciích je válka, např., jeden den je tam, pak zase vláda a takto je to skoro všude. Je tam válka a dochází i k odstřelování ze strany Poukázal např. na to, že za poslední dva měsíce byly dva velké sebevražedné atentáty přímo v Takové útoky, při kterých je zabit jeden či dva lidé, takové jsou tam každý den.

Posouzení věci Krajským soudem

Žaloba je důvodná.

Krajský soud považuje rozhodnutí žalovaného za nepřezkoumatelné. Shledal, že napadené rozhodnutí trpí nepřezkoumatelností pro nedostatek skutkových důvodů, která spočívá v nedostatečné práci s podklady, zejména zprávami mezinárodních organizací, týkajících se bezpečnostní situace v Nepřezkoumatelnost vyplynula po seznámení s žalobcem poukazovanými zprávami o zemi původu.

Žalovaný se v předmětné věci zabýval podmínkami, zda nadále v případě žalobce jsou splněny podmínky pro ponechání doplňkové ochrany či nikoliv. Právní úprava institutu doplňkové ochrany je obsažena v zákoně o azylu, konkrétně v ust. § 14a. Podle § 14a zákona o azylu v rozhodném znění platí, že „[d]oplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště“.

Podle § 17a odst. 1 zákona o azylu doplňková ochrana se odejme, pokud okolnosti, které vedly k udělení doplňkové ochrany, zanikly nebo se změnily do té míry, že již doplňková ochrana není zapotřebí.

Podle odst. 2 § 17a při posuzování důvodů uvedených v odst. 1 ministerstvo přihlédne k tomu, zda změna okolností je tak významná a trvalé povahy, že osobě požívající doplňkové ochrany již nehrozí nebezpečí, že utrpí vážnou újmu.

V předmětné věci byly podmínky pro udělení doplňkové ochrany vyhodnoceny již v prvotním rozhodnutí žalovaného o udělení doplňkové ochrany žalobci na dobu 24 měsíců, kde byl konflikt v Afghánistánu vyhodnocen jako natolik závažné riziko, které naplňovaly podle závěrů žalovaného podmínky vážného nebezpečí újmy ve smyslu § 14a zákona o azylu. V posuzované věci bylo udělení doplňkové ochrany žalobci odvislé od vyhodnocení obecných rizik situace v, které nebyly žalovaným nikterak výslovně vztaženy k osobě žalobce. Přitom žalobce, jak žalovaný správně v napadeném rozhodnutí uvedl, nepochybně z hlediska dnešního pohledu nemá status zranitelné osoby, a přesto žalovaný dovodil, že potřeba udělení doplňkové ochrany byla dána. Potom ovšem bylo povinností i z pohledu principu legitimního očekávání zřízení o odnětí doplňkové ochrany prokázat, že bezpečnostní situace v se

natolik zlepšila, že žalobce v případě svého návratu do vlasti nebude vystaven riziku vážné újmy.

Krajský soud v tomto řízení ve vztahu k této otázce přihlédnutím k čl. 46 odst. 3 Procedurální směrnice přihlédl i k novým zprávám o zemi původu, na něž poukazoval žalobce v žalobě. Soud dospěl k závěru, že z těchto zpráv převážně nevyplývá závěr žalovaného o tom, že došlo k výrazné změně poměrů, na základě nichž by již nebylo možné žalobci ponechat doplňkovou ochranu. Je tomu zejména proto, že všechny zprávy vztahující se k období let 2015 – 2017 hodnotí obecnou situaci v Afghánistánu jako špatnou s tím, že se spíše zhoršuje, přičemž značné riziko hrozí civilnímu obyvatelstvu. Jakkoliv stávající podoba konfliktu v nemusí být charakterizována nyní jako totální konflikt, nelze na druhé straně tento poznatek zjednodušit do té podoby, že by útoky protivládních organizací (.....) v probíhaly pouze v okrajových oblastech země. Rovněž tak ani nelze dovozovat, že by jednoznačná (podstatná) většina území byla pod efektivní kontrolou centrální vlády a jejích bezpečnostních složek, když i žalovaný pracuje s procentuálním vymezením kontroly nad územím 57,2 %. Při srovnání podkladových informací, které k bezpečnostní situaci měl žalovaný k dispozici v prvotním řízení a při vydání nyní napadeného rozhodnutí, představuje rozdíl zásadní skutečnost, že došlo ze strany afghánských vládních sil k převzetí kontroly nad a mezinárodní kontingent již v nepůsobí. Jakkoli je tento poznatek pravdivý, je třeba se zabývat podrobněji otázkou, do jaké míry je efekt odchodu mezinárodních sil na bezpečnostní situaci v zemi pozitivní, anebo také negativní. Žalovaný tuto úvahu objektivně neprovedl a místo toho vycházel ze zcela zjednodušeného názoru, že po převzetí kontroly vládními silami je v v převážné většině území zaveden pořádek a problémy jsou pouze lokálního charakteru a pokud jde o, že se jedná i o jedno z nejbezpečnějších míst, ve kterém žalobci nic nehrozí.

S tímto závěrem se však soud neztotožňuje a pouze skutečnost, že v žije rodina žalobce a nemá tam žádné problémy, na tom nelze založit závěr o tom, že žalobci samotnému nic nehrozí. Žalobce v tomto ohledu zcela opodstatněně poukazoval na to, že jeho rodině nic nehrozí právě proto, že žalobce není přítomen ve své zemi původu jako vrcholový sportovec, který by tam měl zajisté problémy. Tuto variantu rizika žalovaný vůbec nezkontroloval. Krajský soud v Brně zde pak uvádí, že nelze zjednodušeně poukázat na to, že ze zpráv, jež měl k dispozici, vyplývá, že situace v je bezpečná, žalobce v žalobě uvádí opak tohoto tvrzení s poukazem na řadu teroristických a sebevražedných útoků přímo v Kábulu v letech 2016 a 2017 s odkazem na zprávy organizací, na něž v žalobě odkázal. Soud má tedy za to, že ohledně bezpečnostní situace v, jak již bylo uvedeno, žalovaný nedostatečně pracoval s podklady, zejména se zprávami mezinárodních organizací, přičemž, žalobce poukázal i na jiné zprávy o bezpečnostní situaci v, z nichž vyplývá dle názoru soudu, že není zatím bezpečným městem a že zatím není prokázáno, že by žalobci při návratu do žádná újma v tomto směru nehrozila. Zejména je nutné zdůraznit, že žalovaný neprokázal, že by se jednalo o změny v bezpečnostní situaci na území tak významné, že žalobci již nehrozí nebezpečí vážné újmy ale zejména, že by se jednalo o změnu okolností trvalé povahy.

Ze shora uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí trpí nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s], která spočívá v nedostatečné argumentační opoře závěru o tom, že žalobce již nepotřebuje dále doplňkovou ochranu z toho důvodu, že bezpečnostní situace v se již zlepšila natolik, že mu nehrozí nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a odst. 2 zákona o azylu.

V dalším řízení je žalovaný povinen znovu a mnohem komplexněji vyhodnotit zjištěné skutečnosti včetně těch, na něž poukazuje žalobce ve své žalobě. Pokud by žalovaný dospěl i poté ke stejnému závěru, pak je třeba, aby přezkoumatelně a přesvědčivě zdůvodnil, že žalobce v zemi původu, konkrétně ve městě, kde dříve žil a kde žije jeho rodina, nebude čelit rizikům, jímž jsou civilisté v vystaveni ze strany hnutí, případně dalších protivládních organizací.

Pokud jde o náklady řízení, rozhodnutí se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci měl úspěch, náklady řízení však nežádal, proto mu nebyly přiznány.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 15. listopadu 2017

JUDr. Jana Kubenová, v.r.
samosoudkyně